

Corporació municipal, regidora de Relacions Institucionals, Noelia Samblás, president del Villarreal, D Fernando Roig, Sebastián Mora, Pau Torres i José Manuel Llaneza, reconeguts hui amb la Medalla d'Or de la Ciutat, fills predilectes i adoptius, honors i distincions de Vila-real, directius del Villarreal CF, familiars, Agrupació de Penyes del Villarreal, equip Pasarela Lucciola, senyores i senyors, molt bon dia.

José Manuel Llaneza, Pau Torres i Sebastian Mora.

Tres noms que, per mèrits propis, formen part de la història esportiva de la ciutat de Vila-real. De la història en general del nostre poble, perquè amb ells hem escrit alguns dels capítols més extraordinaris d'esta nova Vila-real del segle XXI. Amb ells hem somniat i amb ells s'han fet realitat molts d'estos somnis.

Els tres, des de les seues respectives àrees, han contribuït a difondre el nom de la nostra ciutat, de Vila-real, per tot el món. Aquella xicoteta vila, tancada dins el recinte emmurallat des de la seua fundació medieval, és ara, vora vuit segles després, una ciutat de 51.700 habitants oberta al món i coneguda per tot arreu.

La ciutat de Vila-real vola alt, i ho fa gràcies a la força i l'impuls de persones com les que hui homenatgem. Ambaixadors dels valors de constància, esforç i perseverança que la nostra marca de Ciutat de l'Esport i la Salut representa.

Quan fem la vista arrere, com apuntava ja el vídeo introductorí d'este acte pel qual vull agrair especialment el treball de Xavi Manzanet i una de les veus més reconegudes al nostre poble, *l'speaker* del Villarreal Alfonso Sales... Els deia que, quan fem la vista arrere, veiem com el nostre poble, la nostra ciutat, ha avançat al llarg de la història al voltant de dos palanques de canvi fonamentals: la taronja i la ceràmica, sectors clau de la nostra economia, del que som i del que volem ser. El primer gran element transformador de Vila-real va arribar al segle XIX amb la introducció de la taronja i la reconversió de la nostra agricultura. Anys després, les

dures gelades de mitjan segle XX van donar pas a la segon gran palanca de canvi en la història socioeconòmica de Vila-real i de la comarca: la indústria taulellera. Hui, en esta nova Vila-real del segle XXI que junts estem construint, no tinc cap dubte que un tercer element de transformació és i serà l'esport.

La nova Vila-real del segle XXI serà més inclusiva, innovadora i sostenible. I basarà la seua economia en l'agricultura, la ceràmica, els serveis i la salut i l'esport.

Tenim la forta convicció que l'esport és salut i vida, és benestar i, també, un clar generador d'oportunitats socioeconòmiques i de creixement per a la nostra ciutat. Un motor de transformació i progrés que té al Villarreal Club de Futbol com el seu principal ambaixador arreu del món. I al Villarreal, al nostre club groguet, motor de transformació urbanística i de creixement, estan lligats de manera indissoluble dos dels nostres homenatjats de hui, José Manuel Llana i Pau Torres.

És per això que la història dels últims anys a Vila-real no es podria entendre sense el Villarreal Club de Futbol, amb el qual treballem colze a colze cada dia des de l'Ajuntament, la casa de tots, per a avançar.

També Sebastián Mora, el nostre Sebas, el nostre campió ciclista, és un digne representant d'esta Vila-real que no deixa de pedalar, de somniar, d'avançar cap al futur. El ciclisme a Vila-real no és una anècdota, no és una casualitat, no és una disciplina esportiva més. El ciclisme està a l'ADN dels vila-realencs i vila-realencs. Amb referents com el nostre Fill Predilecte Juan Bautista Llorens i certàmens com la segona volta més antiga d'Espanya, la Vila-real-Morella, que complirà 100 anys el 2024. També els triomfs de les joves promeses com Héctor Domínguez o Sergio Serrano o la gran afició al ciclisme que tenim són proves irrefutables.

Em permetran que dedique unes breus paraules a cadascú d'ells.

José Manuel Llaneza és testimoni d'excepció i protagonista, col·laborador indispensable de l'evolució i l'èxit del nostre club groguet. El del passat, amb el president Pascual Font de Mora, el del present i el del futur, amb la presidència de Fernando Roig i el seu equip. Sembrant l'arbre al qual el president Roig va saber cuidar i traure els millors fruits mai somniats. Llaneza encarna la professionalització, la promoció i el creixement que el club ha experimentat al llarg de les últimes dècades, i que ha col·locat el club de la nostra ciutat a l'elit del futbol mundial.

Com així ho va demostrar l'any passat sent campió de l'Europa League, enguany en les semifinals de la Champions, o la pròxima temporada, on els groguets tornem al terreny europeu de la mà de la Conference League. Una nova il·lusió i un nou motiu per a seguir treballant cada dia.

Jose Manuel Llaneza ha contribuït a consolidar eixe Villarreal que mai no es deté, sinó que sempre persegueix nous somnis. Un club que busca sempre nous reptes esportius, que modernitza infraestructures, com l'Estadi de la Ceràmica. Una remodelació espectacular que vam presentar fa unes setmanes i que transformarà definitivament per a sempre la nostra ciutat i el nostre camp municipal, aquell Madrigal modest i humil al qual Llaneza va arribar l'any 1994.

28 anys, tota una vida, dedicada a fer gran al nostre Villarreal i, amb ell, també a la nostra ciutat i a la nostra província.

Un club que crea i modela un planter extraordinari, com n'és bon exemple un altre dels guardonats de hui, Pau Torres. Un fet que anima a les noves generacions d'esportistes de Vila-real i de fora de la nostra ciutat, perquè veuen les grans coses que es poden assolir des dels fonaments i les bases d'este club. I just és reconèixer que *el toc Llaneza*, com es podria denominar, està darrere de gran part d'esta línia de creixement i d'expansió del club.

A eixe toc se li pot denominar intuïció, màgia, claredat en la presa de decisions... Però sabem que darrere hi ha molt de treball i eixa filosofia de "*posa't a treballar el primer i ves-te'n l'últim*" que tant caracteritza la gent del nostre poble i d'esta terra valenciana de gent emprenedora i valenta. Perquè Llaneza és d'eixes persones que demostren que no és necessari nàixer o viure a Vila-real per a ser vila-realenc de cor. Per a compartir els valors d'esta ciutat: valors d'esforç, de superació, d'innovació. Quina pàtria millor pot haver que aquella terra on els somnis compartits es fan realitat.

I José Manuel Llaneza ho ha demostrat des del primer moment en què va xafar este club que prompte celebrarà el segle d'història. Com les grans columnes dels antics edificis grecs, José Manuel és una peça clau a l'hora de sostenir eixe gran temple que és ja el Villarreal Club de Futbol.

Però José Manuel Llaneza no ha considerat Vila-real com el seu lloc de treball només. José Manuel ve a sa casa quan ve a Vila-real, perquè ací es on més hores ha passat en l'últim quart de segle, ací ha fet amics, treballa la família, comparteix bona taula sempre que pot. Ací acudeix a les nostres parròquies a trobar-se amb Déu sempre que pot. Qüestions que compartim, fins i tot que els dos tenim sang asturiana.

Els contaré una anècdota de José Manuel. El dilluns passat, quan va saber que mon pare acabava de faltar, em va telefonar per a dir-me que suspenguérem l'acte de hui. I això demostra la teua categoria, els teus valors humans. José Manuel, el meu pare des del cel estava esperant l'acte. Menudo cabreo agarraria. T'estimava.

El xiquet que va nàixer en el poble veí de Puçol rep hui l'acollida del poble de Vila-real com un veí més i l'agraïment per tot el carinyo, l'estima i afecte que sempre ens mostra. Queda molt per fer, José Manuel, i prompte et veurem recuperat. Com tu sempre dius, sempre endavant! i moltes gràcies.

Anem ara al xiquet del poble, el nostre Pau.

De somnis en sap molt també el futbolista Pau Francisco Torres. La gran contribució d'este esportista vila-realenc és demostrar que els somnis no són falses il·lusions o quimeres, sinó que, amb l'esforç, la constància i la determinació, eixos anhels es poden fer realitat.

El club que tant ha admirat de menut, el club del teu poble, és el lloc on anys després s'han materialitzat amb tota la seua esplendor tots eixos desitjos. L'efecte en les noves generacions de vila-realencs i vila-realencques no pot ser més positiu.

Vivim en una societat on són necessaris els referents públics dels valors humans, per arribar d'una manera senzilla i clara a les generacions més joves. En Pau Torres es conjuguen els valors de l'esport amb els que ell mateix aporta com a persona, i això és un gran regal per als nostres vila-realencs més xicotets. Eixa és també la raó de ser dels reconeixements públics com el que estem fent hui.

En una societat hiperconnectada a través de les xarxes socials i les noves tecnologies, la sobreoferta de patrons o referents buits i poc edificants, es converteix en un greu problema del segle XXI. Ficar en valor exemples com el teu és una obligació dels servidors públics, és la nostra obligació, perquè eres un excel·lent exemple a seguir.

El treball, la disciplina, la victòria sobre les dificultats, són qualitats de l'esport que s'encarnen en Pau. Amb ell, es fa realitat eixa frase de Gandhi de què *“la satisfacció radica en l'esforç, no en el resultat. L'esforç total és una victòria completa”*.

Però a més, a les qualitats de l'esport sumes les teues pròpies, com l'honradesa i també la humilitat, sempre mantinguda en tot moment, la discreció, el no mirar mai per dalt del muscle a ningú, ja sent campió de l'Europa League o medallista olímpic.

Les llàgrimes que hem compartit amb tu, davant la victòria o la derrota, diuen molt de la teua manera de ser, del teu cor. Ni una mala paraula mai a l'adversari, als companys, als àrbitres, alguns dels quals bé mereixerien algun reprovament d'este poble... Tot un exemple de la nostra manera de ser: treballadors, servicials, humils i solidaris com el nostre patró, Sant Pasqual, i agraïts en honor a la nostra patrona, la Mare de Déu de Gràcia.

Pau, eres, a més, una persona familiar, que estima i protegeix els seus. Ho he pogut comprovar moltes vegades i això diu molt de tu i de l'educació que has rebut. Ben orgullosa pots estar, Lluïsa.

No vull oblidar la teua vessant solidària, que em consta per projectes que estàs impulsant, projectes que hem treballat i seguirem impulsant junts. Per això, per tot açò, el teu poble et ret homenatge i et situa junt a Sebas i José Manuel com a exemples, referents, del que volem continuar sent. Com a protagonistes principals de la nostra història col·lectiva. Per això el poble, a través de la unanimitat de tots els grups polítics que representen a tota la ciutadania de Vila-real, hem decidit també que la Ciutat Esportiva Municipal porte el nom de Pau Francisco Torres, el teu nom.

Veure com Pau s'esforça cada dia, com si fora el primer de la seua vida, és el millor espill en el qual els nostres joves poden mirar-se. I no sols ells, perquè amb Pau, gent de totes les edats pot aprendre la lliçó que ens va deixar Gabriel Garcia Márquez, la de què "*no es verdad que la gente deje de perseguir sus sueños porque se hagan mayores; se hacen mayores porque dejan de perseguir sus sueños*". Pau, coneixent-te com de dur treballes per eixos somnis, sabem que mai et faràs major. Sempre seràs *el xiquet del poble*.

Gràcies per ajudar-nos a construir eixa nova Vila-real del segle XXI, de valors, que mira sempre endavant però no s'oblida mai d'on ve, dels seus orígens.

El ciclisme en Vila-real no és una anècdota, com he dit abans. No és una casualitat fruit de l'atzar històric tenir hui ací a un olímpic, un campió del Món. És el nostre Sebastián Mora, un altre xiquet de Vila-real que va estimar l'esport des de ben xicotet. Amb ell, el nom de la nostra ciutat s'ha passejat per incomptables pòdiums de tot el món. Un fet que a l'Ajuntament i al poble ens ompli d'orgull, i més encara en saber que igualment ell està sempre orgullós de representar la nostra ciutat, fent bandera de la terra que l'ha vist nàixer i amb la qual se sent feliç de compartir els seus grans triomfs.

Si sumàrem tots els quilòmetres que este campió du a les seues cames, segurament ens donaria per a poder donar la volta al món en diverses ocasions. Esta és una de les grans contribucions de Sebas: ser ambaixador del nostre nom i la nostra imatge arreu de nombrosos països i competicions, siguen europees, mundials o olímpiques. Encarnant amb el seu esforç i èxits el caràcter treballador de tot un poble.

I fer-ho, a més, seguint una tradició que estava ben arrelada a Vila-real: el ciclisme. Un esport lligat a la història esportiva de la nostra ciutat, i que és de fet un dels nostres trets d'identitat. Així ho demostra el fet que el Gran Premi Vila-real-Morella ha celebrat enguany la seua 75 edició, competició que al 2024 farà 100 anys d'història; o que un ciclista, Juan Bautista Llorens, siga un dels grans referents de la memòria col·lectiva de tots els vila-realencs.

Just l'any en què Sebastian Mora competia a les olimpíades de Tòquio, este passat any, omplint-nos d'orgull, es complien els 100 anys des que Juan Bautista Llorens es proclamava per primera vegada campió d'Espanya de velocitat. Un segle separa estos dos triomfs, però és una mostra de la continuïtat d'esta passió ciclista a Vila-real, i de com Sebas ha sabut arreplegar un llegat i una herència que venia de lluny per a portar-la a cotes cada vegada més altes. Eixe impuls dels nostres avantpassats, sens dubte, l'ha empentat a ser el més ràpid sobre la bicicleta.

Per eixa contribució a les tradicions que són un símbol i un element diferenciador de la ciutat de Vila-real, Sebastian Mora és digne mereixedor d'esta Medalla d'Or. Una important aportació d'un esportista que és, a més, un referent per a tota la ciutadania, pels seus valors de l'esforç i motivació continua, d'honestedat i d'ètica esportiva, i per la gran estima que sempre mostra pel seu poble.

No voldria tampoc oblidar la vessant solidària de Sebas, sempre disposat a ajudar en tot allò que li demanen pel poble, amb activitats solidàries, l'esport escolar o ara mateixa treballant en el futur velòdrom i pista d'atletisme de la nova Vila-real del segle XXI.

Sebas, l'altre dia vas rebre també de mans del president de la Diputació de Castelló, Pepe Martí, la Distinció de la Província. Hui reps la Medalla d'Or del teu poble. Medalla que sé que comparteixes amb la teua família, amb ton pare, Sebasitán, que ha sigut fonamental; ta tia Fina, l'àvia, i amb ta mare Maria Dolores que, des del cel, com a l'àngel de la guarda que tots tenim en els nostres éssers estimats que han partit, pedaleja amb tu i vindrà prompte a compartir amb tu ací en la terra, a través del teu xiquet, Leo, que ja ve de camí en la panxeta de Maria Parra, totes les coses boniques d'esta vida i els triomfs que et queden encara per aconseguir.

Ara estàs estudiant per anar a la universitat. Aconseguiràs el que vulgues perquè eres noble de cor i en valors. Gràcies per ajudar-nos també a construir la nova Vila-real del segle XXI.

José Manuel Llana, Pau Torres, Sebastián Mora. Des d'ara, el vostre nom està escrit en lletres d'or a la història de la nostra ciutat. Moltes gràcies per tot allò que aporteu a la ciutat de Vila-real i per ser sempre grans ambaixadors del caràcter i els valors vila-realencs.

Gràcies també perquè, gràcies al vostre exemple i trajectòria, ens ajudeu a acomplir millor la tasca fonamental d'un Ajuntament. La de servir de pegament, unir la

societat, ajuntar-nos tots al voltant d'un projecte comú. No en va és justament eixe el significat de la paraula Ajuntament, derivada del llatí *-iunctus* (junts).

I gràcies, perquè amb el vostre talent i excel·lència, els vila-realencs, i sobretot els més joves, descobreixen que es pot somniar en gran, i que, com va escriure Dickens, *“El hombre no sabe de lo que es capaz hasta que lo intenta”*.

No deixem d'intentar-ho. Celebrem la vida.

Gràcies als tècnics de l'Auditori, a Sergio de Floristeria Signia per la decoració, a l'equip de Protocol d'Alcaldia i als sis grups polítics de l'Ajuntament per la unanimitat en estes distincions: Unides Podem Confluència d'Esquerres per Vila-real, Vox, Ciutadans per Vila-real, Compromís per Vila-real, Partit Popular i PSPV-PSOE.

Moltes gràcies, i molt bon dia a totes i tots.